TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2011. gada 15. septembrī *

Lieta C-197/10

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Tribunal Supremo* (Spānija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2010. gada 18. martā un kas Tiesā reģistrēts 2010. gada 23. aprīlī, tiesvedībā

Unió de Pagesos de Catalunya

pret

Administración del Estado,

piedaloties

Coordinadora de Organizaciones de Agricultores y Ganaderos — Iniciativa Rural del Estado Español.

* Tiesvedības valoda — spāņu.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ticano [*A. Tizzano*], tiesneši Ž. Ž. Kāzels [*J.-J. Kasel*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*] (referents), E. Levits un M. Bergere [*M. Berger*],

ģenerāladvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],
sekretāre M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 9. jūnija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Coordinadora de Organizaciones de Agricultores y Ganaderos — Iniciativa Rural del Estado Español* vārdā — R. Graniso Palomeke [*R. Granizo Palomeque*] un I. Ernandess Uranburu [*I. Hernández Urranburu*], *abogados*,

— Spānijas valdības vārdā — M. Munjoss Peress [*M. Muñoz Pérez*] un A. Rubio Gonsaless [*A. Rubio González*], pārstāvji,

— Vācijas valdības vārdā — N. Grafs Victums [*N. Graf Vitzthum*], pārstāvis,

— Grieķijas valdības vārdā — G. Skjani [*G. Skiani*], S. Papajoanu [*S. Papaïoannou*] un K. Basaku [*X. Basakou*], pārstāves,

— Austrijas valdības vārdā — E. Rīdls [*E. Riedl*], pārstāvis,

— Eiropas Komisijas vārdā — E. Cerepa-Lakombe [*H. Tserepa-Lacombe*] un F. Himeno Fernandess [*F. Jimeno Fernandez*], pārstāvji.

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2011. gada 7. jūlija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes 2003. gada 29. septembra Regulas (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001 OV L 270, 1. lpp., OV Īpašais izdevums latviešu valodā, 3. nod., 40. sēj., 269. lpp.), 42. panta 3. punkta interpretāciju.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Unió de Pagesos de Catalunya* (Katalonijas Lauksaimnieku apvienība), no vienas puses, un *Administración del Estado* [Spānijas valdību] un *Coordinadora de Organizaciones de Agricultores y Ganaderos — Iniciativa Rural del Estado Español* [Zemkopju un lopkopju organizāciju koordinatoru — Spānijas valsts lauku iniciatīvu], no otras puses, prasībā atcelt Karaļa 2007. gada 2. novembra dekrētu Nr. 1470/2007 par tiešo maksājumu lauksaimniecībai un lopkopībai ieviešanu (2007. gada 3. novembra *BOE* Nr. 264, 45104. lpp.).

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Regula Nr. 1782/2003

3 Saskaņā ar Regulas Nr. 1782/2003 42. panta 3.–5. punktu:

"3. Dalībvalstis var izmantot valsts rezervi, lai prioritāri piešķirtu pamatsummas lauksaimniekiem, kuri sāk lauksaimniecisko darbību pēc 2002. gada 31. decembra vai 2002. gadā, nesaņemot tajā gadā nevienu tiešo maksājumu, atbilstīgi objektīviem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un novērstu tirgus un konkurences izkropļojumus.

4. Dalībvalstis izmanto valsts rezervi, lai atbilstīgi objektīviem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un novērstu tirgus un konkurences izkropļojumus, noteiktu pamatsummas lauksaimniekiem, kuri atrodas īpašā situācijā, kas jādefinē Komisijai saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.

5. Dalībvalstis var izmantot valsts rezervi, lai atbilstīgi objektīviem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un novērstu tirgus un konkurences izkropļojumus, noteiktu pamatsummas lauksaimniekiem tajos

apgabalos, uz kuriem attiecas pārstrukturēšanas un/vai attīstības programmas saistībā ar kādu no valsts intervences veidiem, lai novērstu zemes pamešanu un/vai lai kompensētu īpašos zaudējumus lauksaimniekiem minētajos apgabalos."

Regula (EK) Nr. 1698/2005

4 Padomes 2005. gada 20. septembra Regulas (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 277, 1. lpp.) 20. panta a) punkts ir izteikts šādā redakcijā:

"Atbalsts saistībā ar lauksaimniecības un mežsaimniecības nozares konkurētspēju attiecas uz:

a) pasākumiem, kuru mērķis ir sekmēt zināšanas un uzlabot cilvēkpotenciālu ar:

[..]

ii) atbalstu jaunajiem lauksaimniekiem,

[..]."

5 Minētās regulas 22. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir noteikts:

"Šīs regulas 20. panta a) punkta ii) apakšpunktā paredzēto atbalstu piešķir personām:

a) kas ir jaunākas par 40 gadiem un dibina lauku saimniecību pirmo reizi kā saimniecības vadītāji."

Valsts tiesiskais regulējums

6 Karaļa dekrēta Nr. 1470/2007 mērķis saskaņā ar tā 1. pantu ir noteikt pamata tiesisko regulējumu, kas attiecas uz noteiktām Regulā Nr. 1782/2003 paredzētajām Kopienas atbalsta shēmām.

7 Minētā dekrēta 9. panta 2. punktā ir tostarp noteikts:

"Tiesības uz vienreizējo maksājumu no valsts rezerves ir šādām personām, ja vien tās atbilst paredzētajiem nosacījumiem:

[..]

b) gados jauniem lauksaimniekiem, kas ir veikuši pirmreizējo saimniecības izveidi tādā lauku attīstības programmā, kura noteikta, pamatojoties uz [..] Regulu (EK) Nr. 1698/2005 par [..] kādā no [..] Regulas (EK) Nr. 1782/2003 VI pielikumā minētajām nozarēm, izņemot sēklu ražošanu, un kas nav vēl izmantojuši tiesības uz vienreizējo maksājumu no valsts rezerves."

8 2008. gada 4. oktobrī Karaļa dekrēts Nr. 1470/2007 tika atcelts ar Karaļa 2008. gada 3. oktobra dekrētu Nr. 1612/2008, kurš savukārt tika atcelts ar Karaļa 2009. gada 13. novembra dekrētu Nr. 1680/2009. Tomēr Karaļa dekrētā Nr. 1470/2007 noteiktais ir pārņemts nākamajos dekrētos.

Pamata lieta un prejudiciālais jautājums

9 2008. gada 27. oktobrī *Unió de Pagesos de Catalunya* par Karaļa dekrētu Nr. 1470/2007 iesniedza pieteikumu administratīvā lietā *Tribunal Supremo* [Augstākajā tiesā]. Savas prasības pamatošanai tā it īpaši apgalvo, ka šā dekrēta 9. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir pretrunā Regulas Nr. 1782/2003 42. panta 3. punktam, jo ar to esot pārkāpts princips, ka attieksmei pret lauksaimniekiem jābūt vienlīdzīgai.

10 Iesniedzējtiesa uzskata, ka ar minētā dekrēta 9. panta 2. punkta b) apakšpunktu tiek noteikta atšķirīga attieksme pret lauksaimniekiem, jo tajā ir ietverts nosacījums, ka, lai varētu saņemt atbalstu no vienreizējo maksājumu shēmas, gados jaunajiem lauksaimniekiem pirmreizējo saimniecības izveidi bija jābūt veikušiem saistībā ar kādu saskaņā ar Regulu Nr. 1698/2005 noteiktu lauku attīstības programmu.

11 Tādēļ tā uzskata, ka tajā izskatāmās lietas izspriešana ir atkarīga no Regulas Nr. 1782/2003 42. panta 3. punkta interpretācijas, jo tā tieši ietekmējot apstrīdētās valsts tiesību normas spēkā esamību. Tā turklāt norāda, ka, lai arī Karaļa dekrēts Nr. 1470/2007 ir atcelts, tā saturs ir ietverts Karaļa dekrētos Nr. 1612/2008 un Nr. 1680/2009. Iesniedzējtiesa piebilst, ka apstrīdētajai tiesību normai ir nozīme citās prasībās, kas par šo pašu jautājumu tajā var tikt celtas nākotnē.

12 Šādos apstākļos *Tribunal Supremo* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai Regulas Nr. 1782/2003 42. panta 3. punktam atbilst Karaļa dekrēta Nr. 1470/2007 9. panta 2. punkta b) apakšpunkts, ar kuru iespēja iegūt tiesības uz vienreizējo maksājumu no valsts rezerves ir pakārtota nosacījumam, ka gados jauniem lauksaimniekiem pirmreizējo savas saimniecības izveidi jābūt veikušiem saistībā ar kādu saskaņā ar Regulu Nr. 1698/2005 noteiktu lauku attīstības programmu?"

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

13 Spānijas valdība rakstveida apsvērumos apgalvo, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir jāatzīst par nepieņemamu, jo, ņemot vērā to, ka Karaļa dekrēts Nr. 1470/2007 ir atcelts, Tiesas atbildei uz uzdoto jautājumu nebūtu nozīmes, lai izspriestu *Tribunal Supremo* izskatīšanā esošo lietu.

14 Šajā ziņā minētā valdība atsaucas uz *Tribunal Supremo* judikatūru, saskaņā ar kuru, "tā kā tieša prasība par vispārpiemērojamām tiesību normām ir procesuāls līdzeklis, kura mērķis ir no tiesību sistēmas izskaust ar likumdošanas tiesībām apveltītu subjektu pieņemtas normas, ja tās ir prettiesiskas, nevis lemt par atsevišķām prasībām, kas var izrietēt no konkrētām tiesiskām attiecībām starp atsevišķu prasītāju un administrāciju, šai prasībai zūd jēga, ja lēmuma pieņemšanas brīdī šī tiesību norma no tiesību sistēmas jau ir izskausta kā citādi".

15 Spānijas valdība apgalvo, ka turklāt *Tribunal Supremo* par priekšmetu zaudējušu jau ir atzinusi kādu agrāku *Unió de Pagesos de Catalunya* prasību par Karaļa dekrētu Nr. 1617/2005, kas atcelts ar Karaļa dekrētu Nr. 1470/2007. Turklāt minētā tiesa par priekšmetu zaudējušu esot uzskatījusi arī kādas citas lauksaimnieku apvienības prasību atcelt Karaļa dekrētu Nr. 1470/2007 un tādēļ lietu attiecīgajā prasībā ir izbeigusi, pamatojoties uz to, ka Karaļa dekrēts Nr. 1470/2007 ir atcelts ar Karaļa dekrētu Nr. 1612/2008.

16 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 267. pantā paredzētā procedūra ir instruments Tiesas sadarbībai ar valstu tiesām, ar kura palīdzību Tiesa valstu tiesām sniedz Savienības tiesību interpretāciju, kas tām ir vajadzīga, lai izspriestu tajās izskatāmo lietu (skat. it īpaši 1992. gada 16. jūlija spriedumu lietā C-83/91 *Meilicke*, *Recueil*, I-4871. lpp., 22. punkts; 2004. gada 5. februāra spriedumu lietā C-380/01 *Schneider*, *Recueil*, I-1389. lpp., 20. punkts, un 2009. gada 24. marta spriedumu lietā C-445/06 *Danske Slagterier*, Krājums, I-2119. lpp., 65. punkts).

17 Saistībā ar šo sadarbību uz jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju attiecas atbilstības pieņēmums. Valsts tiesas iesniegto lūgumu Tiesa var noraidīt tikai tad, ja ir acīmredzams, ka lūgtā Savienības tiesību interpretācija nav nekādi saistīta ar pamata prāvas faktiskajiem apstākļiem vai tās priekšmetu, ja problēma ir hipotētiska, vai arī ja Tiesai nav zināmi faktiskie vai tiesiskie apstākļi, kas vajadzīgi, lai sniegtu noderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (skat. it īpaši 2006. gada 5. decembra sprie-

dumu apvienotajās lietās C-94/04 un C-202/04 *Cipolla* u.c., Krājums, I-11421. lpp., 25. punkts, kā arī 2010. gada 1. jūnija spriedumu apvienotajās lietās C-570/07 un C-571/07 *Blanco Pérez* un *Chao Gómez*, Krājums, I-4629. lpp., 36. punkts).

18 Tiesai uzticētais uzdevums prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā ir sniegt ieguldījumu tiesu spriešanā dalībvalstīs, nevis izklāstīt atzinumus par vispārīgiem vai hipotētiskiem jautājumiem (skat. it īpaši 2003. gada 12. jūnija spriedumu lietā C-112/00 *Schmidberger*, *Recueil*, I-5659. lpp., 32. punkts; 2009. gada 8. septembra spriedumu lietā C-478/07 *Budějovický Budvar*, Krājums, I-7721. lpp., 64. punkts, un 2010. gada 11. marta spriedumu lietā C-384/08 *Attanasio Group*, Krājums, I-2055. lpp., 28. punkts).

19 Šajā gadījumā no iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka, pēc *Tribunal Supremo* domām, lai arī Karaļa dekrēta Nr. 1470/2007 normas ir atceltas, jautājums par to, vai šis dekrēts ir pretrunā Regulas Nr. 1782/2003 42. panta 3. punktam, joprojām ir būtisks tāpēc, ka Karaļa dekrētos Nr. 1612/2008 un Nr. 1680/2009 ir pārņemta tā redakcija un tādējādi tajā par šo pašu jautājumu varot tikt celtas citas prasības.

20 Atbildot uz 2011. gada 21. janvāra vēstuli, kurā Tiesa saskaņā ar Reglamenta 104. panta 5. punktu lūdza precizēt, vai Karaļa dekrēta Nr. 1470/2007 atcelšanai un judikatūrai, uz kuru savos rakstveida apsvērumos atsaukusies Spānijas valdība, ir kāda ietekme uz lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstību, *Tribunal Supremo* atkārtoti apstiprināja, ka Karaļa dekrēta Nr. 1470/2007 atcelšanas dēļ tās lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamība nav apšaubāma. Šajā ziņā tā atgādināja, pirmkārt, ka Karaļa dekrēta Nr. 1470/2007 9. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteiktais ir ietverts tam sekojošajos dekrētos un tādējādi tajā par šo pašu jautājumu varot tikt celtas citas prasības. Otrkārt, *Tribunal Supremo* norādīja, ka judikatūrai, uz kuru atsaukusies Spānijas valdība, šajā lietā neesot nozīmes, ņemot vērā, ka Karaļa dekrēta Nr. 1470/2007 atcelšana nenotika tajā esošas tiesvedības laikā un ka dekrētos Nr. 1612/2008 un

Nr. 1680/2009 ir paredzēti identiski nosacījumi, ar kādiem gados jauni lauksaimnieki var iegūt tiesības uz vienreizējo maksājumu no valsts rezerves.

21 Tādēļ jākonstatē, ka *Tribunal Supremo* interese saņemt Tiesas atbildi uz uzdoto jautājumu ir saistīta nevis ar tajā izskatāmu lietu, bet gan ar apstākli, ka tajā iespējami varētu tikt iesniegtas prasības atcelt līdzīgas tiesību normas.

22 Turklāt jānorāda, ka nedz *Tribunal Supremo* savā 2011. gada 2. marta vēstulē, nedz lietas dalībnieki tiesas sēdē nespēja paskaidrot, kādēļ Karaļa dekrēta Nr. 1470/2007 atcelšanas rezultātā pamata lieta nav zaudējusi priekšmetu. Vienlīdz jānorāda, ka, ņemot vērā Tiesā iesniegtos lietas materiālus, ir redzams, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir hipotētisks.

23 Ja lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu iedaba ir šāda, sniegt Tiesai informāciju, kas tai ļautu saprast patieso un konkrēto nozīmi, kāda šim lūgumam tomēr ir tiesvedībā pamata lietā, ir iesniedzējtiesas ziņā.

24 Šajā gadījumā tomēr jākonstatē, ka savā 2011. gada 2. marta vēstulē *Tribunal Supremo* vienīgi apgalvo, ka judikatūra, uz kuru atsaukusies Spānijas valdība, nav piemērojama pamata lietai, kura "joprojām ir aktuāla", bet gan nesniedz precīzus paskaidrojumus šajā ziņā.

25 Tādēļ šo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu ir jāatzīst par nepieņemamu tam piemītošā hipotētiskuma dēļ.

Par tiesāšanās izdevumiem

26 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko ar 2010. gada 18. marta lēmumu iesniegusi *Tribunal Supremo* (Spānija), ir nepieņemams tam piemītošā hipotētiskuma dēļ.

[Paraksti]